

LBRIS

We know
books

Mihaela Oancea

DE-A VIAȚA

LIMES
2024

înaintez cu vântul în față.
sticloase, sprâncenele prind chiciură.
de jur-împrejur, siluete elastice șoptesc
o poveste apocrifă despre casele fără ferestre
din vechiul babilon.

deprind limba îngerilor și înaintez
ținând în mâini flori albe.
se luminează.

CUPRINS

PARTEA ÎNTÂI.....	5
de-a viața	7
prin lentilele unui binoclu.....	8
cenușă și semințe.....	11
legături neîntrerupte.....	13
fără întrerupere.....	14
neobișnuita liniște.....	15
risipire	16
ceață	17
în taină.....	18
șarpele negru	19
strigăte de pajuri.....	20
degetul lui Dumnezeu.....	21
în ziua lupului	22
presimțiri înmuiate în roșu.....	23
instantanee	24
de mult timp.....	25
în curând se va lumina de ziuă.....	26
în bătaia gloanțelor	27
încete otrăvuri	28
prelungirea lui a fi	29
deliberat.....	30
ciudat de ușor	31
târziu	32
dacă întind mâna	33
rană și cămin	34
felinare de hârtie.....	36
frunze.....	37

plouă în gerar.....	38
mai aproape.....	39
decolorare.....	40
sita prin care bate vântul.....	41
târziul – furia uscată.....	43
largo.....	44
efectul Werther.....	45
în urechea pământului.....	46
în inima unui bălci.....	47
despre regăsire.....	48
lampa lui Diogene.....	49
raiul.....	50
în inima ce-ți surâde fosforescent.....	51
dintotdeauna.....	52
în capcana de muselină.....	54
într-un dans rotund.....	55
albastru cenușă.....	56
PARTEA A DOUA.....	57
îndoielnicul azi.....	59
răzvrătirea pământului.....	61
doar copacii.....	62
mistuirea de sine.....	63
într-un joc de-a clipa.....	64
animale înfometate.....	65
dimineața trage a mâl.....	66
departe.....	67
linii și cercuri.....	68
urgie.....	69
rug.....	70
fără adăpost.....	71

iazul cu bromelii.....	72
metamorfoze.....	73
orbită de iarbă.....	74
la intersecția lumilor.....	75
maladie.....	76
în lentila cosmică.....	77
note marine.....	78
iepurele cu farurile în ochi.....	79
anatomie poetică.....	80
miere și fiere.....	81
transfer de culoare.....	82
sub scutul nopții.....	83
glissando.....	85
căderi cu iz de salcie.....	86
flori de paie.....	87
cadre de celuloid.....	88
în derivă.....	89
înnoptare.....	90
ore de cenușă.....	91
stare de umbră.....	92
pârjol.....	93
ca o umbră tainică.....	94
precis și necesar.....	95
poetul.....	96
în așteptare.....	97
nocturnă.....	98
așteptări înmugurite.....	99
vânt și liliac alb.....	100

de-a viața

în spatele ferestrei aburite – o îndărătnică tăcere.
creaturi respingătoare cu alură de iaci
suflă rece. semiîntuneric.
alergi cu teama în suflet pe coridoare slab luminate.
mânioase
apele duc trunchiuri de copaci.
trupul istovit se prăbușește -
zbor de libelule.

când privești în prăpastie
nu știi niciodată cine te urmărește de acolo.
cauți cu pupilele dilatate realitatea despuiată
lumea jupuită până la somnul dintâi
intervalul dintre primul și ultimul țipăt.

nu știi dacă ești pregătit. doar lumea se învârte
caleidoscopic. distanțeleucid
iar apropierile strivesc. în celule răcoroase
singurătatea construiește ferestre oarbe.
în crusta îndoielilor cauți fructele coapte.
inutilitatea se depune în strat dens
în tăietura zilelor imperfecte. ciobite.

din acuarele tâșnesc gropi care asudă
asimetrii ce înțeapă spațiul – înveliș cavernos
spart în zumzetele umede ale amiezii.

colecția ta de minuscule sfere de sticlă
cu firisoare limpezi e realitatea acvatică în care
înoți fără sens.

toate dispar odată cu cloroformul inhalat.

uneori întunericul
se încolăcește în jurul tău.
năvălește cum volbura.
îți năpădește pânguitele tăceri
și le scaldă în culori de apă
inventate în cealaltă viață.

într-o casă bătrânească
un neon pâlpâie străin. invizibile dureri.
pretutindeni și niciunde.

cenușă și semințe

îmi spui că până și somnul tău înfășoară dureri
pogorâte din mamă în fiică
răni invazive și-ai vrea să-mblânzești surprările
cu o bătaie de pleoape.

se ascut seceri pe treptele timpului – mâine
iarba ce țipă-n ferestre se va cosi.

în cimitir
ploaia biciuiește aerul leneș până alungă
marea de oameni strânsă ca-n Benares -
în lumina moale a candeliei se încheie
încă o zi.

încearci să alungi durerea
cu ochii ei fără pleoape
ochi ce te urmăreau oriunde.

în subțirimea lumii
îți clădeai cetate cum Amphion
dar tristețea îți respira în ceafă.

din lumea de cretă
visai la narvalii ce spintecau valurile
până când singur
ai plonjat în mare ca un delfin
un delfin ca un fulg de zăpadă.

te urmăream. ușor-ușor te estompai. secătuit
înțelegeai cum de la dulcea desfătare
până la realitatea eviscerată de neputințe
uneori nu e decât un pas.

azi timpul își umflă plămâni
dar nu mai poate învia nicio clipire de-a ta.

ne regăsim în vis – punte vie a oricărei rupturi –
unde la capătul liniei verzi
acolo unde începe sarabanda fluturilor de noapte.

un prunc aleargă
după iepurele de câmp.

clopotul bătrân al satului anunță
venirile și mai cu seamă
plecărilor.

în rana tăbăcită a cerului
se ghemuiește tristețea.

câteva bile de sticlă
se rostogolesc pe parchet.

visul unui copil
se sfărâmă-n bucăți.

neobișnuita liniște

tăceri albe țâșnesc din gâtlee
și apoi rămân cu capul supus.
rana ta întinsă ca un cristal topit
își deformează pântecul. înflorește
cum jarul pe vatră.
oglinzile își acoperă ochii. înveți
să aprizi iarna din ținutul pribegilor.
vreme a uitării surde. peste tot.
peste tot.